

foreslaede. Jeg var personlig tilstede ved flere af Møderne og havde stor Interesse af at høre de Sagkyndige, der ved denne Veilighed ligesom ved alle andre Veiligheder vare de mest uentige. Det viste sig nemlig, at der var, jeg vil ikke sige, lige saa mange Sind som Personer, men i alt Fald høist divergerende Anskuelse om Sagen. Medens Udskillige stod paa Kommissionens Standpunkt, maatte dog næppe ret Mange ubetinget, var den store Mængde af Fisserne imod den. Det forekommer mig, at der er enkelte Talere, som have villet antyde en Slags Betyrning over, at den Sag ikke den Gang blev fortsat; jeg har nu en ganske anden Opfattelse. Jeg betragter det som en overordentlig stor Velgjerning baade for Fisserne og for Fiskeriet overhovedet som Samfundslag, at det ikke lykkes Regjeringen at sætte de doktrinaire Anskuelse igjennem, som bleve fremsatte i det paagjældende Lovforslag. Og naar det siden har lydt i Høires Katekismus og paa mangfoldige andre Steder paa Kryds og Tværs? Hvis er Skylden for, at vi ikke have faaet Mere ud af denne Sag end til Dato? saa siger jeg, at jeg vil ønske, at Venstre aabent vil tage Skylden for dette paa sig, fordi det altid er en Være at forhindre flette Lovforslag fra at blive til Love. Det kan jo heller ikke nytte at negte det. I den Retning har Venstre i Virkeligheden haft væsentlig Fortjeneste, idet det ved sin Eksistens har hindret, tidligere i det Mindste, en Række flette Love fra at komme frem og det ikke blot paa dette Samfundsomraade, men paa mangfoldige andre. For mig har det været interessant at lægge Mærke til, at Udskillige af dem, der den Gang androg med Sver paa at faae Regjeringens Forslag opgjort til Lov, fordi de paastod, at Fiskeriet ellers vilde dø hen i de paagjældende Farvande — jeg har Exempel derpaa — de staa nu paa det modsatte Standpunkt. Efter at det er lykkedes dem at faae forbedrede Medskaber til Brug ved Fiskeriet, saa har det vist sig, at den Frygt, at der ikke er Fisk til Stede, er i høieste Grad ugrundet; de forstaa blot ikke at tage den. Der er paa de paagjældende Steder vovet en langt talrigere Befolkning frem med et mere indbringende Erhverv, end den før havde, den Gang vi forhandlede denne Lov. Deres Erfaring med Hensyn til de paagjældende Fiskebænder vil baade hvad angaar Fiskebestanden og Betydningen af de stærkt indskrænkende Bestemmelser absolut gaa i en anden Retning. Jeg haaber derfor, at alle høie Bedkommende, der faae denne Sag under Behandling, ville skjænke ikke blot Sagen den omhyggeligste Overbejelse, men hvad Indskrænkningerne i

dette Erhverv angaar, gaa frem med den største Varsomhed, og navnlig vil jeg ønske, at Fisserne maa bære sig ad som for 15 Aar siden, da de nu mulig under Appel til den saglige Forhandling kunne staa fæse for at faae Noget gennemført, som de ikke senere ville faae forandret. Thi jeg har sjældent set, at Regjeringsautoriteter have givet Noget tilbage af den Myndighed, man ved Lov har givet dem over Borgernes Erhvervsforhold eller ogsaa i andre Henseender, og nægtes kan det jo dog ikke, at Regjeringen faar en ganske færegen Myndighed efter denne Lov. Thi Faktum bliver jo dog om trent saa, at vi overdrage forskellige Erhverv her i Landet i alt Væsentligt til Indenrigsministeren, for at denne gennem Justitsministerens Politimestre, Sognefogder, Fiskerifogder, Kontrollører, Assistenten o. s. v. kan regulere, formentlig meget doktrinært, selv om Fisserne faae Lov til at vælge Halvdelen, ja endog den største Halvdel, i denne Fiskerivedtagts Kommission, idet det bliver Noget, hvis endelige Afgørelse beror paa Indenrigsministeren selv. Jeg siger derfor, jeg haaber, at man med stor Varsomhed vil give sig til at lade en af vore driftigste og under vanskelige Forhold arbejdende næringsdrivende Befolkning for at være nogenlunde myndig i sine Bevægelser komme ind under Umyndighedsbegrebet. Jeg tror ikke, man vilde synes saa særdeles godt om det, hvis det var Bønderne eller Husmændene, der skulle sættes under Indenrigsministerens Kontrol med Hensyn til Behandlingen af deres Sord o. s. v. Nu vilde jeg ønske, at Fisserne Landet over vilde stæffe sig det Materiale tilbeie, som her foreligger i Lovforslaget og i Bilaget, og da drøfte hver i sin Egn selve Forholdet i den Sagkyndighedens Aand, som kun de og ikke vi kunne være i Besiddelse af i denne Sag, med den Erfaring for Die, som de have erhvervet hver i sit Farvand, for at vi gennem deres Udtalelser kunne faae Meddelelser hertil af et almindeligt omfattende Præg, baaren af Erfaringen gennem de sidste 15 Aar for de forskellige Egne, sammen med alle de Betyrninger, som Fiskerikontrollørerne, der aldrig have fisket, kunne have for Fiskernes Eksistens og for Fiskenes. Jeg vilde ønske, at man vilde gjøre dette, og jeg nærer da ikke den fjerneste Tvivl om, at disse Udtalelser ville blive omhyggelig drøftede her i Salen, og at man vil søge at naae en Slags Fællesnødvær gennem Lovens Udtryk for de forskellige Anskuelse, der saaledes ere komne til Orde, under saa rummelige Former, at Fisserne ikke kom under den Umyndiggjørelse, som mange af Bestemmelserne i